

Mas'ee – Numeri 33:1 – 36:13

Aliyah 2 – Numeri 33:50 – 33:53

In deze verzen lezen we dat God aan de Israëlieten de opdracht geeft om het **Beloofde Land te zuiveren**, wanneer zij daar naar binnen trekken. Zij moeten de inwoners doden, hun tempels vernietigen, hun beelden vernietigen en hun hoge plaatsen van afgoderij afbreken. In tegenstelling tot wat we in de tweede *aliyah* van *Matot* zagen, gaat het hier wél over **de ban**. Alles moet worden gedood en vernietigd.

Dit klinkt ons heel hardvochtig in de oren. Hoe kun je nu in koele bloeden hele volken uitroeien om een land in bezit te nemen? Waar is Gods liefde in dezen? Het is belangrijk om deze verzen in hun context te zien. God laat de Kanaänitische volken namelijk niet zomaar van de ene dag op de andere vernietigen. Hij heeft hen **400 jaar de tijd gegeven** om zich te bekeren. Dit kunnen we lezen in Genesis 15:13-16:

Toen zei God tegen Abram: Weet wel dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land dat niet van hen is; zij zullen hen dienen en men zal hen 400 jaar onderdrukken ... De vierde generatie zal hier terugkeren, want de maat van de ongerechtigheid van de Amoriëten is tot nu toe niet vol.

Kennelijk heeft God 400 jaar lang geduld gehad met de **Kanaänitische volken**. Dat is een lange tijd. Al die tijd hebben zij zich **niet bekeerd**. Zij deden zelfs **gruwelijke dingen**, zoals het offeren van hun kinderen aan de afgod Moloch. Zij wierpen hun kinderen levend in een vurige oven om deze afgod gunstig te stemmen. Verder lieten zij hun kinderen door het vuur heenlopen om een gunst van deze afgod te verkrijgen. Hun wegen waren zeer verderfelijik en dit bleef zo doorgaan van generatie op generatie. Er zat geen verbetering in. De zonden bleven zich opstapelen, totdat de **maat van de zonde** haar volheid had bereikt en God ingreep.

In **dezelfde 400 jaar** werd het **volk van de Israëlieten verdrukt** en als slaven gehouden in Egypte. Zij hadden deze 400 jaar zwaar te lijden. Wat een prijs moesten zij betalen om later het Beloofde Land en de zegeningen van God te kunnen beërven. Zolang de maat van de zonde van de Kanaänitische volken niet vol was, moesten zij lijden onder verdrukking en slavenarbeid. Pas toen de maat helemaal vol was, werden zij uitgeleid om de plaats van de Kanaänitische volken in te gaan nemen. God gebruikte deze lange tijd om zijn volk **te vormen** en te kneden, zodat Hij hen in het Beloofde Land kon brengen.

Er zit nog een ander aspect aan de zaak. God vertelde de Israëlieten bij voorbaat dat als zij Kanaänieten in leven zouden laten, dat zij dan de Israëlieten **zouden misleiden** en tot afgoderij zouden brengen. Dit is in later tijden ook gebeurd. Niet alle Kanaänieten werden uitgeroeid en dit heeft tot heel veel narigheid, afgoderij, kwaad en doden geleid. God had dit willen voorkomen door middel van de ban. De hele Kanaänitische afgodische cultuur had uitgeroeid moeten zijn. Maar het **kwaad bleef bestaan en etterde voort**. Uiteindelijk leidde dit ertoe dat de Israëlieten zelf zo slecht werden, dat zij in ballingschap moesten.

Maar wat moeten wij nu met deze verzen? Worden wij ook opgeroepen om het kwaad **met vuur en zwaard** te lijf te gaan? Moeten wij mensen met het mes op de keel bekeren? Nee, zeker niet. **God alleen** weet wanneer de maat vol is en de tijd van het oordeel gekomen is. Daarover gaan wij mensen absoluut niet. Wij zijn juist geroepen om mensen genadig en liefdevol tegemoet te treden. Dat konden we al leren uit de tweede *aliyah* van *parshat Matot*. (We zien hier trouwens opnieuw dat dezelfde *aliyot* in verschillende *parshot* dezelfde thematiek bespreken...)

Wat kunnen wij dan wel leren uit deze verzen, als wij het oordeel over mensen niet mogen brengen? Wel, in Efeze 6 staat geschreven dat **onze strijd niet tegen vlees en bloed** is gericht, maar tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelsferen. Wij voeren een **geestelijke strijd** met geestelijke vijanden. En we zijn wel degelijk geroepen om de boze machten uit te roeien in ons leven en in onze omgeving. We zijn geroepen om op geestelijk oorlogspad te gaan.

Laatst hoorde ik in dit verband een mooie uitleg over de strijd van **David en Goliath**. De Filistijnen hadden met de Israëlieten afgesproken dat er een **tweekamp** uitgevochten zou worden. Goliath zou met één van de Israëlieten vechten. Degene die verslagen zou worden, diens volk zou het andere volk dienen. Zo zou een hoop bloedvergieten worden voorkomen. We kennen het verhaal. David trad aan in de kracht van God en versloeg de reus Goliath. Echter, de Filistijnen onderwierpen zich niet, maar vluchtten weg. Daarop **achtervolgden de Israëlieten de Filistijnen** en doodden hen alsnog. De oorlog werd alsnog tussen de twee legers uitgevochten, hoewel de oorlog eigenlijk al gewonnen was door Israël, toen David de reus versloeg.

Zo heeft **Yeshua** als de **Zoon van David** de geestelijke oorlog gewonnen. Hij heeft de reus geveld. Hij streed tegen **satan** en zijn demonische rijk en bracht hen de doodsteek toe. Toch was daarmee de geestelijke oorlog niet afgelopen. Het demonische rijk legde zich daarbij niet neer en vluchtte weg om de strijd voort te blijven zetten. Alsnog moest de **oorlog tussen twee legers** uitgevochten gaan worden, hoewel de overwinning in principe al behaald is aan het kruis.

Ook wij zijn geroepen om onze Filistijnen na te jagen en te doden. Wij zijn geroepen om de **boze machten te bevechten** en actief na te jagen. Ze moeten worden verdreven uit ons leven en onze omgeving. Er mag er niet eentje overblijven. Zoals de Israëlieten alle Kanaänieten uit moesten roeien in het Beloofde Land, zo moeten wij de boze machten **compleet uitroeien** uit ons leven. We worden geroepen tot **actieve militaire dienst**, in geestelijke zin.

We zijn dus geroepen om onze omgeving geestelijk schoon te vegen en in bezit te nemen. Wanneer we echter bepaalde zonden en slechte machten lekker laten zitten, dan zullen die langzaam de overhand krijgen en ons misleiden. Wanneer wij het wel best vinden en onze actieve geestelijke strijd staken, dan zal het kwaad gaan groeien in ons leven. We zullen geneigd zijn om ons steeds een beetje meer **aan te passen** aan onze omgeving, in plaats van onze omgeving naar Gods Koninkrijk toe te buigen. Dit heet assimilatie. We passen ons aan, aan onze omgeving.

De Bijbel leert ons dat we **geen assimilatie** mogen toestaan. We mogen ons als gelovigen op geen enkele manier aan de wereld aanpassen. Nee, het tegenovergestelde moet juist plaatsvinden, namelijk dat wij de wereld om ons heen aanpassen. Als het goed is **beïnvloeden wij de wereld** om ons heen met Gods liefde, vergeving, blijdschap, reinheid, zuiverheid, deugd, etc. Wij zijn het zout dat smaak geeft aan de wereld. Als dit zout zijn smaak verliest, dan deugt het nergens meer voor.

Zijn we dan geroepen om alle boze machten zomaar in het wilde weg te bevechten? Nee, we moeten hierbij acht slaan op het ons toevertrouwde **gebied van autoriteit**. Allereerst hebben wij de autoriteit ontvangen voor ons **eigen gezin**. Daarbinnen hebben we in Yeshua's Naam alle autoriteit om de boze machten weg te sturen. Ten tweede hebben we als **gemeente van Christus** de autoriteit gekregen om de boze machten uit de gemeente uit te bannen. We zijn volgens Paulus geroepen om elkaar als broeders en zusters scherp te houden en terecht te wijzen. Dit geldt echter niet voor de wereld daarbuiten. Daar hebben wij geen zeggenschap over. Wij zijn niet geroepen om een oordeel te vellen over de mensen, die buiten zijn.

Echter, wij zijn wel geroepen om het **evangelie uit te laten gaan**. We zijn geroepen om de boodschap van het Evangelie overal te brengen. We mogen als lichten schijnen te midden van een duistere wereld. Niet op een veroordelende manier, maar op een liefdevolle en genadige manier. Als wij hierbij boze machten tegenkomen, die ons willen stoppen, dan hebben we de autoriteit van Yeshua gekregen om hen te verslaan en op de vlucht te jagen.

Daar houdt in principe onze geestelijke autoriteit op. Wij kunnen **niet zomaar** de strijd aanbinden met **regionale machten**, die onze stad of ons land beheersen. Op dergelijk niveau moet echt gestreden worden door apostelen en profeten en andere mensen, die daar specifiek voor geroepen zijn door God. Ook zal deze strijd vaak collectief gevoerd moeten worden. De juiste autoriteit is in deze zaken essentieel, wil je jezelf geen kwaad berokkenen. Houd je bij de autoriteitssfeer, die God jou heeft toevertrouwd.

God zei ook niet tegen de Israëlieten dat ze zomaar alle volken uit moesten roeien, waar ze die ook maar tegenkwamen. Nee, Hij gaf hen **specifiek** de opdracht om de Kanaänieten uit te roeien, die binnen het Beloofde Land woonden. De rest van de volken moesten zij ongemoeid laten. Zij kregen de **autoriteit over het Beloofde Land** toegewezen en dit land mochten zij op Gods bevel en gezag in bezit nemen. Zo geeft God ons ook opdrachten en de bijbehorende autoriteit. Laten we ons daar nederig in voegen en niet hoogmoedig boven ons geestelijke postuur reiken.

Maar op het levenspad wat de Heer ons geeft te volgen, mogen we **proactief** en zelfs in zekere mate **agressief** voorwaarts marcheren. We zijn geroepen om onze geestelijke vijanden te achtervolgen en neer te slaan, zodat hun macht gebroken wordt. Wanneer we deze **roeping als gemeente van Jezus** verzaken, zal de wereld steeds donkerder en demonischer worden om ons heen. Dit zien we helaas al lange tijd gebeuren in de Westerse wereld, die steeds verder bij God vandaan glijdt.

Er komt een dag, waarop de strijd niet alleen meer geestelijk zal zijn, maar waarop het ook een letterlijke strijd gaat worden. Dan zal deze **strijd zelfs met vlees en bloed** gevoerd moeten gaan worden. Dit is de dag van de **Wederkomst**. Samen met Yeshua zullen we op die dag het boze rijk verslaan. Daarbij zullen veel doden vallen. Maar tot die dag zijn wij geroepen om juist Gods genade en liefde te verspreiden. Nu is het nog de **tijd van genade** en het geduld van God. God wil niet dat er mensen verloren gaan, dus geeft Hij nog steeds de tijd voor bekering. De maat van de slechtheid is nog altijd niet vol.

Waarom zal de strijd bij de **Wederkomst** wel met vlees en bloed zijn? Bij de Wederkomst zal de strijd nog steeds een geestelijke strijd zijn met de geestelijke machten. Echter, personen en volken kunnen zover bij God vandaan glijden, dat zij op een gegeven moment totaal in de macht van satan komen. Zij gaan daar haast mee samenvallen. Er komt een punt, waarop er **geen omkeer meer mogelijk** is. Dan moet Gods oordeel over zulke mensen wel gaan komen. Bij de Wederkomst zal dit **wereldwijd en collectief** zover zijn. De maat van het verderf zal helemaal vol zijn. Er zal geen bekering meer mogelijk zijn voor de wereldbevolking in zijn geheel. De boze heeft hen geclaimd voor zijn rijk.

Op die dag zal er geen omkeer meer mogelijk zijn. Yeshua zal terugkeren en het rijk van de boze verslaan. Hierbij zal de strijd zich onvermijdelijk ook richten op de mensen, die totaal in de greep van satan en zijn boze rijk zijn gekomen. Deze strijd zal dus gedeeltelijk ook een strijd met vlees en bloed gaan worden. Satan geeft zijn duistere rijk op dat moment namelijk gestalte op aarde. De **antichrist** zal op dat moment namelijk regeren op aarde en de mensheid zal hem dienen in het grote geheel. Alleen de ware gelovigen zijn hiervan uitgezonderd.

Zover is het gelukkig nog niet. Er is nu nog genadetijd. Mensen en ook volken kunnen zich nog bekeren. Er is nog een weg terug. **De maat van de zonde is nog niet vol** geworden. Maar de dag komt wel steeds dichterbij dat die maat wel vol zal zijn. Laten we alert zijn en werken voor Gods Koninkrijk zolang het nog een beetje licht is. Laten we Gods boodschap van genade en liefde uit laten gaan in deze gebroken wereld, zodat er nog velen gered worden en tot geloof komen. God wil niet dat er ook maar iemand verloren gaat, volgens 2 Petrus 3:9. Dat willen wij toch ook niet...?! Laten we dus **actief strijden** tegen de boze machten en de mensen **met liefde en genade en vergeving** tegemoet treden. Dat is de weg die onze Redder Yeshua ons wees en voorleefde.

Wat hebben we nu geleerd?

1. God wacht in zijn geduld lang met het brengen van oordeel
2. Op een gegeven moment is de maat van de zonde vol
3. Het kwaad moet met wortel en tak uitgeroeid worden, anders groeit het weer
4. Onze strijd is niet met vlees en bloed, maar met de geestelijke machten
5. Wij zijn geroepen om actief de boze machten na te jagen en te verslaan
6. Let hierbij op het jou toegewezen autoriteitsgebied
7. We mogen ons niet aanpassen aan deze wereld, maar juist andersom
8. Bij de Wederkomst zal de geestelijke strijd zich zelfs in vlees en bloed uiten